

missie naar Parijs zien gaan. Dit schrijven werd met spoed door burger Van Hoogstraten opgesteld en verzonden.

Pieter Paulus en Jan Huichelbos van Liender zonden op 2 Februari een brief aan het stadsbestuur, die vermoedelijk een antwoord op het bovengenoemd schrijven is. Daarin komen duidelijk de moeilijkheden der Nederlandsche onderhandelaars uit. Zij hadden geen andere kans dan zich te onderwerpen. Zij schrijven als volgt: „De moeilyke taak der assignaten, waarmede zooveel dagen ben bezig gehouden, heeft tot een finaal point moeten gebragt worden en alles wat daaromtrent gereguleert is, is maer provisoir. *Wat moeite wij genoomen en in wat bogten wij ons hebben gewrongen*, wij hebben van de representanten geen ander besluit kunnen verkrijgen, als dat die assignaten, die door de armée voor kleine benoedigtheden en detail of in 't kleyn worden uitgegeven, in circulatie moeten komen, maer absoluut geene andere, dat er geen adsignaten absoluut in de commercie moeten worden geadmitteert en in alle commerciële handelingen afgewezen, zoowel als voor buytenlandsche crediten. Dit alles heeft J. Beeldemaker uw kunnen zeggen, wij hebben ons naar de omstandigheden moeten schikken en vleyen ons zelven zoo min onereus mogelijk en volgens de inligtingen ons door de geconsuleerde deskundigen medegedeelt te hebben bijeengebragt; het zenden van deskundige personen naar Parijs is gisteren reeds voorgesteld en zal ten spoedigste in 't werk worden gesteld; kunnen onze medeburgers ons daartoe geschikte personen voorstellen, zal ten uysterste aangenaem zyn.” In een postscriptum volgt dan nog de mededeeling: „Geld willen de Representanten voor de Armée volstrekt niet hebben als daardoor openlijk blijk van discrediet zullende geven aan het fransche papiergeld, waaromtrent hunne orders allerstriktst zijn. Voorts kan men, Medeburgers, verzekeren, dat de representanten omtrent alles zoo wel gedisponeerd zijn als mogelijk is.”

Welk een last deze regeling zou worden voor den staat der geldmiddelen van ons land is licht te beseffen. In Frankrijk was dan ook op de tijding, dat de Franschen Holland binnengerukt waren, de louis d'or in waarde gedaald. Het raadslid J. F. Hofman had dit van burger Osy vernomen,